गृहकृत्येऽप्यसत्कृत्यो दाम्भिकः शम्भुबर्धनः ॥ ३०० ॥
पौषे तस्यैव बर्षस्य धनाभावात् स तन्त्रिणां ।
अदत्तङ्गुण्डिकादेयः पलायिष्ट भयाकुलः ॥ ३०१ ॥
स्थिते मडवराज्यान्तस्तस्मिन् शङ्करवर्धनः ।
राज्यार्थी तन्त्रिणां दूतं प्राहिणोच्छम्भुबर्धनं ॥ ३०२ ॥
आवर्जितैः स निखिलैरधिकोत्कोचचर्चया ।
वञ्चयित्वाग्रजं राज्ये तैः स्वमेवाभ्यषेचयत् ॥ ३०३ ॥
तीर्थस्थितः स्वकुलजां तिमिरत्ति भुंक्ते
मौनी वकस्तिमिमुपेत्य वनान्तवासी ।
व्याधो निहन्ति तु वकं प्रभवन्ति ते ते
पात्राण्युपर्युपरि वञ्चनचञ्चुतायाः ॥ ३०४ ॥
भ्रष्टश्रीश्चक्रवर्माथ निशि श्रीछक्रवासिनः ।
एकदा डामराग्र्यस्य संग्रामस्याविशद्गृहं ॥ ३०५ ॥
ज्ञात्वा कान्तिविशेषेण राजानं स कृताञ्जलिः ।
प्रणम्य ग्राहयामास संभ्रमान्निजमासनं ॥ ३०६ ॥
राज्यभ्रंशादिवृत्तान्तमुक्त्वा साहायकार्थिनं ।
तं विपत्पेशलं प्रश्नो विचिन्त्योवाच डामरः ॥ ३०७ ॥
तन्त्रिणां वा तृणानां वा राजन् का गणना रणे ।
त्वत्सेवनार्थं सामर्थ्यं कस्मिन् न मम कर्मणि ॥ ३०८ ॥